

ק. יישעיה הברות בחוץ לעיר בנה שפטנו ונור מא רשותה אד' יוציאם רוכב שאמור שירה (ט) ודב זפרא בר מובגה אמר רב שירוש פניהם נגנ' אמרו לאם קב' אמרו לאם קב'

ג ה * מִמְּרוֹר שָׂרֵה לְהַתָּה | שָׁרֶד תְּדוֹשָׁה פִּרְגְּלָאָות עֲשָׂה
הַשְׁעָה לְלַיְמָדָן חִוְרָעָה קָשָׁה:
בְּתוֹרַע יְהָה בְּעַטָּה לְפִינְעָם נְמַמָּה צְדָקָתוֹ:
גְּבָר חַקְעָה! גַּנְגַּתְהָה לְבִית יְהָרָאֵל
לְאוֹז כְּלִילָה אַרְצָה אָתָה לְשִׁיחָה אַלְמָנָה:
דְּגַרְשָׁה לְיָהָה כְּלִילָה אַרְצָה פְּגַעַת נָעַם וְנָהָרָה:
הַזְּנוּן לְתָהָה בְּסָרָר פְּכַפֵּד וְלֹל וְנָהָרָה:
וּבְעַזְעָרָה וְקַוְלָה שָׁפָר נְמַמָּה לְעַמָּקָה וְתַּפְלָה וְזָנָה:
וּרְעַם גָּתָם וּמְלָאָן פְּכַל וְשִׁבְעָה:
וּבְעַרְתָּה יְמִינָה אַבָּהָה זְהָרָה חַרְבָּה וְקָשָׁה:
וּלְעַיְיָהָה כִּי כִּי לְשִׁפְסָה אַרְצָה
שְׁפָטָם בְּכָל בְּצָדָק אַפְּלִים בְּמִשְׁרִים:

כ. ונא שודיה אמרת און
הוּא גָּמְנִישׁוֹת רַמְּגַן אֵין מְשָׁה וּבְנֵי (ישעיה)
וְרִ' חַנּוּ רְדוֹתָה אֲמָרָה בְּזַמְּנֵי הַחֲזִיקָה
וְחוֹדֶל קָרְאוּ בְּשֵׁם [עַ] וְרִישׁ כְּנָלְקִיבָּה
אַמְּדָמָוֹת אַדְבָּא מְפָסֵד שֵׂיחָה לְחַשְׁבָּה
וְחוֹשָׁךְ כִּי נְפָלָאתָ עֲשָׂה הַשְׁעִירָה לְפָנָי
וְתוֹעַד קְרִישָׁ רְאַלְעָד אֲמָרָה הַ מלָּךְ דָּנָן
עַבְּרָבָן עַטְּפָאָל בְּרַתְּבָנָי אֲמָרָה הַ מלָּךְ
עַבְּרָבָן לְבָנָה

י. יונה מלך גאות לבש
לכש היה עז החצר אף שפכו נבל כל האומות:
בכך בסאך מזון מטלים אתה:
שלא נחרות ויהנה נסנא נערות קולם לאין גהרות רכיבם:
ו. מלאות עםם לרבים אריות משכרים אעריך בערימות יהוה:
ו. טרניך ואמנו קאדר לברוח באנטה קראת:
ו. יהה לדורים:

ו. אמר ר' יצחק נפקח:
ר' חי לר' נשטה המנוחה בלב תרנף,
ונביחאת קראמי נקב נסחלה בראשיך ארמן,
ונמלארת פערן ערומים, המעלפת שבין שני הפירובים.

(לענין-הו ה' בז' ינואר)

6. אמר רב ב שמו אל בר נחמן: פמה יגיעות יגען בון-עמרן
עד שלמד שירה ללוים. ואכן אומרות שירה מלאיקין – ישר
(גמרא – כהא (ב' בותchan).

ה (ב') ספר תורה (ג') אడך שדמתן ז' ואם נברט
 (ד') בלא שוכנות פכם (ז') ז' לא שדמתן
 בעספרה וביציאה ט' (ט') שאבען :

ב- איסיים פלין יתקה גנו. –
 (המשך בערך)